

Indstilling til Sag Nr. 26:

Komiteen har gennemgaaet Meddelelsen med Bilage og har Intet fundet at bemærke, hvorfor indstilles:

Meddelelsen indtages i de trykte Forhandlinger.

Hammerfest i Komiteen Nr. 1 den 12te August 1885.

Paa dens Vegne og i Formandens Sygdomsforfald

Fr. Hansen.

Eufstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 37. Skrivelse fra Amtmanden angaaende Forandring i de gjældende Bestemmelser for Skjdsbetalingen.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

I Anledning af et for indeværende Aars Odelsthing fremsat privat Lovforslag om Forandring i Lovene om Skjdsvæsenet af 6 Juni 1816 og 24 September 1851, forsaavidt angaar Betalingen for Baadskjds, fattede Odelsthinget under 18 Marts d. A. Beslutning om Forslagets Overvejelse til Regjeringen med Anmodning blandt Andet om at tage under Overvejelse, hvorvidt de angaaende Skjdsbetalingen gjældende Bestemmelser tiltrænge Forandring.

Ved at meddele Foranstaaende har det kongelige Marine- og Postdepartement anmodet mig om fra indeværende Aars Amtsformandskab at indhente Erklæring om, hvorvidt en Forandring i de nugældende Bestemmelser om Skjdsbetalingen, specielt for Baadskjdsens Vedkommende, maatte anses ønskelig samt, for Tilfælde, i hvilken Retning og i hvilken Udstrækning saadan Forandring antages at burde gaa.

Idet jeg saaledes anmoder det ærede Amtsformandskab om at afgive den forlangte Erklæring, lader jeg følge:

1. Dokument Nr. 34 for 1885,
2. Indst. O. Nr. 8 for do.,
3. Storth.tid. Forhandl. i Odelsth., Side 66 flg., for do.,

samtlige vedkommende ovenomhandlede Spørgsmaal.

Hammerfest den 6 August 1885.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

C. Rynning.

Indstilling til Sag Nr. 37:

Hvorvel man maa indrømme, at den for Baadskjds fastsatte Betaling er for liden og tiltrænger Forhøielse, skal Komiteen indskrænke sig til den Bemærkning, at Sagen er uden Betydning for dette Amts Vedkommende, efterjom Baadskjds her næsten altid foregaar efter Afford.

Man tillader sig at henstille til det ærede Amtsformandskab at slutte sig til denne Udtalelse.

Hammerfest i Komiteen Nr. 1 den 13de August 1885.

Paa dens Vegne og i Formandens Sygdomsforfald

Fr. Hansen.

Eufstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 38. Amtsskolens Regnskab for Terminen 1884—85.

Eufstemmig Beslutning overensstemmende med Komiteens Indstilling:
Regnskabet tilstilles Revisionen.

Sag Nr. 43. Andragende fra Amtsskolekommissionen om Stipendier til Amtsskoleelever.

Fra

Finmarkens Amtsskolekommission.

I Genhold til Amtsskolekommissionens Beslutning af 20de Marts d. A. skal jeg herved ansøge om, at den af Brændevinsavgiftskassen nu i flere Budgetterminer givne Bevilgning til Stipendier for Elever ved Amtsskolen maa blive gjentagen for Budgetterminen 1885—86.

Efter Vedtagelsen af denne Beslutning er der imidlertid indløben Meddelelse om, at indeværende Aars Storthing har bevilget Kr. 7500.00 til Disposition til Understøttelse for trængende Elever ved Amtsskoler og Folkehøiskoler i Tilfælde af Amtsformandskabsbevillinger; af Beløbet bliver at udrede det Tredobbelte af, hvad Amtsformandskaberne bevilge til dette Diemed, hvorhos det tilføies, at det først, naar samtlige Amtsformandskabers Beslutninger foreligger vil kunne afgjøres, hvor stort Bidrag hvert Amt kan paaregne af offentlige Midler. Det bemærkes endvidere, at vedkommende Departement finder, at et Stipendiums Størrelse ikke bør overstige Kr. 100.00.

13de August.
 Idet jeg har antaget, at det Beløb, som saaledes tør ventes afstaaet af offentlige Midler, bør komme til Afdrag i Brændevinsafgiftskassens hidtilværende Bevilgning til Stipendier, har jeg troet at burde ændre Amtsstolekommissionens oprindelige Forslag overensstemmende hermed.

Det kan, som anført, ikke for Tiden angives, hvor stort Beløb der kan ventes tilstaaet Finnmarkens Amt. Efter Antallet af Amtsskolerne i Riget kan man vistnok ikke med nogenlunde Sikkerhed paaregne et høiere Beløb for hver Skole end Kr. 150.00; Nordlands og Tromsø Amtsforsamlinger ere ved sine Bevilgninger iaar til Stipendier gaaede ud fra dette Beløb.

Da der neppe under nogen Omstændighed vil erholdes et Bidrag af Staten, der modsvare det tidligere til Stipendium ved Pigekursen bevilgede Beløb, vil den foran anførte Udtalelse af vedkommende Departement, at et Stipendium ikke bør overstige Kr. 100.00, neppe være til Hindrer for, at Stipendierne ved Guttekursen frendes fastsættes til Kr. 120.00.

Der har ikke været Anledning til at faa omhandlede Sag paany behandlet inden Amtsstolekommissionen, hvortor nedenstaaende Forslag fremsættes af Undertegnede. Det forudsættes, at der vil være Anledning til at optage Amtsstolekommissionens Forslag angaaende Bevilgning af samme Beløb som tidligere efter Beslutning ligegyldende med den, som blev vedtagen forrige Aar (de trykte Forhandl. for 1884, Pag. 138 f.).

Man tillader sig saaledes at foreslaa følgende Beslutning fattet:

„1. Til Understøttelse for Elever ved Finnmarkens Amtsskole, der høre hjemme i Amtet, bevilges af Brændevinsafgiftskassen indtil Kr. 1170.00 under Forudsætning af, at et Beløb af mindst Kr. 150.00 erholdes som Bidrag af offentlige Midler for samme Diemed.

Det samlede Beløb Kr. 1320.00 anvendes til

- a. 8 Stipendier a Kr. 120.00 ved Guttekursen,
- b. 6 do. a Kr. 60.00 ved Pigekursen.

Fordeling af disse Stipendier besørjes af Amtsstolekommissionen. Elever fra Herreder, hvori Skolen ikke holdes, komme fortrinnsvis i Betragtning. Stipendierne blive ikke at udbetale de Elever, der uden Amtsstolekommissionens Tilladelse forlade Skolen før Kursets Slutning, eller som vægre sig for ved Kursets Slutning at aflægge den Prøve, som i Skoleplanens § 5 er bestemt eller som Skolens Bestyrer med Amtsstolekommissionens Approbation nærmere bestemmer.

13de August.
 2. Forjaaviddt det forudsatte Bidrag af offentlige Midler ikke maatte helt eller delvis erholdes tilstaaet, bemyndiges Amtmanden til at lade den manglende Del udrede som en tilfældig Udgift af Brændevinsafgiftskassen“.

Tromsø den 3die August 1885.

Til

Finnmarkens Amtsforsamling.

J. Rillgreen.

Forelægges Amtsforsamlingen, idet jeg tillader mig at anbefale Amtsstolekommissionens Forslag vedtaget.

Finnmarkens Amt 8 August 1885.

C. Rønning.

Indstilling til Sag Nr. 43:

Tilfølgende Hr. Skoledirektørens Forslag i Skrivelse af 3die dennes tillader Komiteen sig at indstille paa, at der fattes følgende

Beslutning:

Skoledirektørens Forslag bifaldes, dog saaledes, at i Tilfælde et høiere Beløb end Kr. 150.00 skulde opnaaes af Statskassen, dette da kommer til Afdrag paa anførte Kr. 1170.00.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 11te August 1885.

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
 Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 39. Andragende om Bidrag til Veien mellem nordre og søndre Honningsvaag.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Idet jeg forelægger det ærede Amtsforsamling vedlagte Andragende fra Kjelviks Herredsstyrelse om et Bidrag af Brændevinsafgiftskassen, stort 100 Kroner, til Udbringning af Veien mellem nordre og søndre Honningsvaag, skal jeg tillade mig at oplyse, at Herredsstyrelsen paa min Opfordring til samme om inden Amtsforsamlingens Sammentræde at

18de August.
 levere Overslag over de med Udbringingen forbundne Udgifter i Skrivelse af 15 Marts sidst. har meddelt, at det er umuligt paa Forhaand at give noget paalideligt Overslag over disse, men at de samlede Udgifter antagelig vilde andrage til et Beløb af omkring 400 Kroner. Naaget specificeret Overslag saaledes ikke foreligger, finder jeg, i Betragtning af den omhandlede Veis formentlig uomtvistelig store Betydning og Nytte for vedkommende Opsiddere, i hvilken Henseende jeg henviser til Andragendet, og endvidere i Betragtning af det ansøgte Bidrags forholdsvis Ubetvulighed at burde anbefale Andragendet indvilget. Som det behageligt vil sees, har Herredsstyrelsen i samme Tiemed bevilget 100 Kroner, medens et tilsvarende Beløb angivelig forventes tilveiebragt ved privat Subskription. Skulde Udbringingen komme til at koste 400 Kroner, vilde man altsaa, om Subskriptionen kun skal bringe 100 Kroner, komme 100 Kroner tilfort. Meningen maa imidlertid antagelig være, at hvad der tiltrænges udover 200 Kroner, skal tilveiebringes ved frivillige Bidrag. Selvom dette ikke skulde lykkes, bør Spørgsmaalet forsaavidt være uden Indflydelse paa Styrrelsen af Brændevinsafgiftskassens Bidrag, der saameget mindre bør overstige det ansøgte Beløb, som Veiens Bedlidgeholdelse er overtaget af Herredet. Se de trykte Forhandlinger for 1879 S. 196—198 og for 1880 S. 90—91. Bevilgningen bør formentlig gives følgende Form:

Til Udbringning af Veien mellem nordre og søndre Hønningsvaag bevilges af Brændevinsafgiftskassen $\frac{1}{3}$ af de dermed efter specificeret legitimeret Regnskab forbundne Udgifter indtil 100 Kroner.

Hammerfest den 24 Juli 1885.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

E. Rynning.

Til

Finmarkens Amtsformandskab!

Under 25de Octbr. forrige Aar fattede Kjelviks Communebestyrelse paa Foranledning af et indkommet Forslag om Forbedring af Veien mellem Nordre og Søndre Hønningsvaag følgende enstemmige Beslutning:

„Der bevilges af Kjelviks Kommunekasse til Forbedring af Veien mellem Søndre og Nordre Hønningsvaag 100 Kroner paa Betingelse, at der af Brændevinsafgiftskassen erholdes til samme Tiemed et lignende Beløb og ved private, frivillige

18de August.
 Bidrag noget Lignende, hvortil Lister til Tegning istandbringes af Ordsføreren til Fremlæggelse til Foraaret, ligesom han ogsaa besørger velbegrunnet Andragende indgivet til næste Aars Amtsformandskab om Bidrag af Brændevinsafgiftskassen“.

I Genhold hertil fremsender Undertegnede nærværende ærbødigste Andragende om at indeværende Aars Amtsformandskab at blive tilstaaet omhandlede Beløb 100 Kroner.

Som det vil erindres har Brændevinsafgiftskassen i 1880 til Rydning af Gangsti paa omhandlede Strækning ydet de $\frac{2}{3}$ Dele af Omkostningerne med Kr. 330.00. Af Hensyn til det noget Ustyre ved Veiens Stabilitet, grundet befrygtet Udrensning af Sne- og Stenstred om Vaaren, vovede man ikke dengang, hverken selv at bevilge eller ansøge om et større Beløb, end hvad der udfordredes for at Strækningen kunde blive netop passabel, naaget man havde fuldt Die for Trangen til og Nytten af en ordentlig og letvindt Landværts Passage de to Steder imellem.

Ved disse Aars Jagttagelser er man imidlertid kommen udover Frygten for ved stedfindende Stred at skulle faa Anlægget spoleret, og da er strax Tanken oppe om en Udbringning af den anlagte Gangsti til Lettelse af Færdselen som imellem disse Steder er betydelig det hele Aar igjennem.

Interessen for en ordentlig Bei er stor og vil blive det i endnu større Grad, naar nu, som bestemt, Søndre Hønningsvaag blir Kirkested, og dette aabenbarer sig ogsaa tilstrækkeligt i den Beredvillighed, hvormed Kommunen, trods sine mange Udgifter, især paa Skolevesenets Omraade, strax er villig til at yde Bidrag, og i at man nærer et grundet Haab om frivillige Bidrag til samme.

Uden at man dog kan fremlægge noget Overslag over Omkostningerne ved det Arbejde, som bliver at udføre, vover man dog at haabe paa Amtsformandskabets gunstige Indvilgelse af Andragendet.

Der vil havez god Garanti for Midlernes behørlige Anvendelse i, at der kun andrages om en mindre Del af det Hele.

Kjelvik 2den Januar 1885.

E. Simonsen.
 Ordsfører.

Indstilling i Sag Nr. 39:

Komiteen antager den omhandlede Bei af betydelig Interesse saavel for vedkommende Opsiddere som for den sikkende Almue, hvorfor man, ogsaa henført til det betragtelige Bidrag, som fra andet Hold ydes, vil indstille paa Bevilgning af det ansøgte Bidrag af Brændevinsafgiftskassen og i den af Amtmanden foreslaaede Form;

man indstiller:

Til Udbring af Veien mellem nordre og søndre Hønningsvaag bevilges af Brændevinsafgiftskassen $\frac{1}{3}$ af de dermed efter specificeret legitimeret Regnskab forbundne Udgifter indtil 100 Kroner.

Sammerfæst i Komiteen Nr. 2, 11te August 1885.

Paa dens Begre

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 40. Andragende om Bidrag til Omlægning af Veien Ristrand—Lazelv.

Til

hr. amtmanden i Finmarkens amt.

I møde i Ristrands herredsstyrelse d. 13 juli d. a. blev der behandlet som sag nr. 4 en skrivelse fra lensmand Grape, hvori han meddeler, at der til bestridelse af udgifterne ved den paatænkte veiomlægning mellem Gaaradaf og Igeldas var indkommet ved frivillige bidrag kr. 100. Tillige andrager han om, at herredsstyrelsen vil bevilge kr. 25 som yderligere bidrag til samme arbejde.

I den anledning blev der enstemmig fattet saadan beslutning:

„Kr. 25 bevilges af herredskassen og anmodes ordføreren om at indgaa til amtskommunen med fornyet andragende om en bevilgning af $\frac{3}{4}$ af det omkontraherede beløb kr. 500“.

I henhold hertil skal jeg tillade mig at minde om, at der ifjor blev indsendt til amtsformandskabet et andragende om en bevilgning af amtskommunens midler til en omlægning af veien mellem Gaaradaf og Igeldas (indtaget i amtsformandskabsforhandlingerne for 1884 side 206). I dette andragende er der oplyst, at man under forudsætning af, at der bevilges de nødvendige midler, har bortakkorderet arbeidet for en godtgørelse af kr. 500 og, idet man forøvrigt i et og alt henviser til de grunde og de oplysninger, som i nævnte andragende er anført for veiens omlægning, skal man yderligere tilføje, at der ved frivillige bidrag er indkommet kr. 100 og af herredsstyrelsen bevilget kr. 25, saa kommunen har til disposition kr. 125 til anlægget. Sagens afgørelse blev ifjor udsat, medens vedkommende komite, der havde den til behandling indstillede paa, at bevilgning skulde negtes, blandt andet

af den grund, at sagen ikke var behandlet i kommunebestyrelsen, hvilken grund man iaar ifølge det ovenfor oplyste ikke længere kan anføre. Angaaende det andet af komiteen ansførte, at man i 1875, da der bevilgedes til veianlæg mellem Ristrand og Lazelv, troede, at planen for veianlægget var vel overveiet, vil jeg bemærke, at det vist ikke er noget enestaaende, selv med større anlæg end dette, at man efter 10 aars erfaring, i hvilket tidsrum færdselen aar for aar har været stærkt stigende og som følge deraf fordringerne til og nødvendigheden af en mere letfremkommelig vei øgede, faar et klarere syn paa, hvad der fra først af burde være gjort. Den gang veien først anlagdes, var strækningen vistnok opgaaet, men man var sandsynligvis ikke bleven opmærksom paa det plateau, efter hvilket veien nu tænkes anlagt, af den grund, at færdselen tillands mellem Ristrand og Lazelv da var høist ubetydelige og derfor kjendskabet til de lokale forhold ringe. At man nu ikke skulde have bedre lokal-kjendskab og derfor ikke kunne yde større garanti for, at veien anlagdes fornuftigere end første gang, kan man derfor ikke indrømme.

I henhold til ovenstaaende tillader jeg mig ærbødigst at andrage om, at det ærede amtsformandskab vil bevilge kr. 375 eller $\frac{3}{4}$ af de 500 kroner, som den eventuelle omlægning af veistykket mellem Gaaradaf og Igeldas vil komme til at koste.

Ristrands formandskab 16 juli 1885.

Ærbødigst

J. Nordang,
ordf.

Forelægges det ærede Amtsformandskab, idet jeg tillader mig at foreslaa, at der til den omhandlede Veiomlægning bevilges af Brændevinsafgiftskassen 250 Kroner, mod at Ristrands Herredsstyrelse i samme Diemed yderligere bevilger 125 Kroner. I 1875 bevilgede Amtsformandskabet til Anlæg eller kanske rettere Udbring af Veien mellem Ristrand—Billefjord—Lazelv $\frac{2}{3}$ af Udgifterne indtil Kr. 1066.67, og sees dette Beløb ført til Udgift i Brændevinsafgiftskassens Regnskab for 1877, medens Bidraget af Ristrands Kommune udgjorde 500 Kroner. Af de trykte Forhandlinger for 1874 Side 90—95 og for 1875 S. 56—57 sees det, at Veien blev opgaaet af Ingeniør Lygen, hvorfor Ansvaret for den mangelfulde Dpgang nærmest synes at maatte ramme ham og ikke Kommunen. Sagen har nu været behandlet af Herredsstyrelsen, og der synes ikke længere at være rimelig Grund til at betvivle den projekterede Veiomlægnings Henfigtsmæssighed og Nødvendighed. Amtsformandskabet bør derfor, saavidt skjønnes, ikke unddrage sig for at støtte Sagen med et Bidrag, som imidlertid i Lighed med Bevilgninger af samme Art fra de sidste Aar ikke bør

fættes høiere end til Halvdelen af de kalkulerede Udgifter. Veiens Bedligeholdelse er allerede ved Amtsformandskabets Beslutning af 12 August 1875 overført paa Kistrands Herred.

Finmarkens Amt, 24 Juli 1885.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling til Sag Nr 40:

Efter de foreliggende og af Komiteen underhaanden indhentede Oplysninger maa Omlægning af Veien mellem Kistrand og Løvelv anses paatrængende nødvendig, da den Bei, man nu har, hvad enten man farer bagfjelds eller langs Stranden, til sine Lider er ubrugelig og altid frembyder store Bankefældigheder for Fremkomst med Væs. Mellem Kistrand og Løvelv er Færdjelen i de senere Aar betydelig tiltaget, og Veien derimellem har foruden for Distriktets egne Indvaanere ogsaa stor Betydning for Karasjot Herred, der til Løvelv har en af sine Pulsaaer til Havet.

Man tør formentlig gaa ud fra, at den paatænkte Beilinie, som nu ogsaa sees behandlet i Herredsstyrelsesmøde — se Amtsform. Forh. for 1884 Pag. 207 — er grundigen undersøgt og yder de ønskede Fordele.

Enhvert ekstraordinært Krav paa Brændevinsafgiftskassen kan under nuværende Forhold ikke andet end vække Betæneligheder, men Komiteen finder dog i nærværende Tilfælde at kunne anbefale Smødekommelse af Andragendet i saadant Omfang, som af Amtmanden foreslaaet. Det antages selvfølgelig, at Kistrand Kommune, saaledes som af den ældre Bei ogsaa overtager Bedligeholdelsen af den anlægges Bei.

Man tillader sig at indstille:

Af Brændevinsafgiftskassens Midler bevilges som Bidrag til Omlægning af Veien: Kistrand—Løvelv Halvparten af de dermed efter legitimeret, specificeret Regnskabs forbundne Udgifter indtil 250 Kroner.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 11te August 1885.

Paa dens Vegne

V. Andersen.

Beslutning mod 5 Stemmer:

Komiteens Indstilling bifaltes.

Minoriteten stemte for et af Ordsføreren fra Kistrand fremsat Forslag om, at Bidraget skulde fastsættes til $\frac{1}{3}$ af Udgifterne indtil 375 Kr.

Sag Nr. 41. Andragende om Bidrag til Opførelse af Bro over Keppenelven.

Til

Finmarkens Amtsformandskab,

Hammerfest.

I Anledning et i længere Tid næret Duffe, hvortil refererer sig det af Hr. Sognepræst Holm i Herredsstyrelsesmødet den 25de Juni d. A. fremsatte Forslag om Opførelse af Bro over Keppenelven fattedes under Behandling af Sag Nr. 7 enstemmig Beslutning om at ansøge Amtsformandskabet om Midler til en saadan.

Ifølge den Herredsstyrelsen mig givne Bemyndigelse til at affatte Overflag over Arbeidets Kostende, har jeg ved Assistance af Hr. Sognepræst Holm og Hr. Lensmand Opdahl udfærdiget Kalkule, hvorefter Broens Kostende vil andrage til Kr. 212.00.

Det være mig tilladt at oplyse, at det fornemmelig er Hensynet til de skolegængende Børns Læve, Arbeidets snarlige Sværskættelse maa anses høist nødvendigt.

Kommunen har under sine stadigt tiltagende mislige Kaar ikke seet sig istand til at indbetomme disse jævnlige fremsatte billige Krav.

Uagtet de trykkende Tilstande inden Kommunen har man dog troet at burde lette Samfærdjelen for Beboerne ved Keppenelven.

Herredsstyrelsen tillader sig derfor ærbødigt at ansøge Amtsformandskabet om $\frac{2}{3}$ af Broens Kostende ifølge vedlagte Kalkule eller Kr. 141.33.

Broens Bedligeholdelse overtages af Kommunen.

Næsjeby Herredsstyrelse den 7de Juli 1885.

Paa dens Vegne

B. Jacobsen.

Forelægges med Overflaget det ærede Amtsformandskab. Der er i de senere Aar ikke bleven bevilget et større Bidrag af Brændevinsafgiftskassen til Foretagender af den i Andragendet omhandlede Art, end Halvparten af de kalkulerede Udgifter, og da der formentlig ikke er tilstrækkelig Grund til i det foreliggende Tilfælde at gjøre nogen Undtagelse fra Regelen, tillader jeg mig — forøvrigt under Henvisning til Andragendets Indhold — at foreslaa, at der af Brændevinsafgiftskassens Midler bevilges til Opførelse af en Bro over Keppenelven i Næsjeby Halvparten af de dermed forbundne Udgifter efter legitimeret specificeret Regnskab indtil 106 Kroner.

Finmarkens Amt den 24 Juli 1885.

E. Rønning.

18de August.

Indstilling til Sag Nr. 41:

Det omhandlede Broarbejde formenes, efter hvad der indeholdes i de foreliggende Dokumenter og underhaanden er kommet til Komiteens Kundskab, af saa stor Interesse for vedkommende Distrikt, at man uanset Brændevinsafgiftsklassens uheldige Status vover at anbefale Amtsformandskabet at træde støttende til i jaadan Udstrækning, som af Amtmanden foreslaaet. Vedligeholdelse af den opførendes Bro bør som vanligt overtages af Kommunen; thi indstilles:

Af Brændevinsafgiftsklassens Midler bevilges som Bidrag til Opførelse af en Bro over Neppenelven i Næsjeby Halvparten af de dermed efter legitimeret, specificeret Regnskab forbundne Udgifter indtil 106 Kroner, og mod at Broens Vedligeholdelse overtages af Næsjeby Kommune.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2, 10de August 1885.

Paa dens Begne

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 42. Forestilling om Bevilgning til Anskaffelse af Kilometerstolper ved Veien Badsø—Seida.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Idet jeg tillader mig at forelægge Amtsformandskabet hoslagte Skrivelser af 17 Marts sidstleden og 28 f. M. fra det kongelige Indredepartement og Veibestyreren i Tromsø og Finmarkens Amter, angaaende Anskaffelse af Kilometerstolper af Jern ved Veien fra Badsø over Njborg til Seida, er jeg under Henviisning til Skrivelsernes Indhold saa fri at foreslaa, at der af Brændevinsafgiftsklassen til Indkjøb og Anbringelse af saadanne Stolper bevilges 135 Kroner. Naar der i Veibestyrerens Skrivelse er opført 40 Kroner som Udgifter ved Opsættelse af Stolperne paa Veien mellem Njborg og Seida, hidrører dette fra, at denne Bei allerede er færdig til Afleverelse. Veibestyreren har imidlertid underhaanden lovet, at han ogsaa for nævnte Strækning vedkommende skal bejvare Stolperne opsatte ved sine ved Veianlægget Njborg—Badsø bestjefstigede Arbejdere. Forfjellen er alene, at det

18de August.

kun kan ske mod Godtgjørelse, medens Stolperne mellem Njborg og Badsø opsættes for Anlæggets Regning.

Hammerfest den 1 August 1885.

G. Nynning.

Til
Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling til Sag Nr. 42:

Komiteen finder, at Anbringelse af 5-Kilometerstolper paa den nye Seida—Badsø-Bei er en saa gavnlig og tidsmæssig Foranstaltning, at man ikke bør undslaa sig for den i saadant Diemed forlangte Udredsel. Man har dog det Haab, at Stolpernes Opsætning ogsaa paa Veistykket Njborg—Seida vil paa fornøjet Henvendelse blive bekostet af Veivæsenet; for Tilfælde imidlertid af, at saa ikke vil kunne ske, vil man ikke bringe i Anslag nogen Defort i det kalkulerede Beløb 135 Kroner, der saaledes stilles til Amtmandens Disposition.

Man indstiller:

Til Anbringelse af 13 Stk. 5-Kilometerstolper paa Veianlægget Badsø—Seida stilles af Brændevinsafgiftsklassens Midler til Amtmandens Disposition et Beløb af 135 Kroner.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 10de August 1885.

Paa dens Begne

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 44. Andragende om forbsiet Bidrag til Tromsø Museum.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Under 5te Mai f. A. indgik undertegnede Bestyrelse med ærbødigst Anmodning til Hr. Amtmanden om at indbringe for Finmarkens Amtsformandskab Andragende om Forhøielse af Amtskommunens Aarsbidrag til Museet. Senere modtog man fra Hr. Amtmanden Meddelelse om, at Amtsformandskabet i Genhold til en i Sagens Anledning fattet Beslutning „for Tiden“ ikke fandt sig foranlediget til at forhøi Aarsstilskudet.

Oversendes ærbødigst Finnmarkens Amt.

Idet jeg slutter mig til foranstaaende Andragende, hvis Rimelighed formentlig maa indrømmes, ijer naar hensees til, at der ogsaa tidligere, i 1880 og 1884, af Amtsformandskabet er bevilget lignende Beløb til Indkjøb af Inventar for Fjeldstuerne ved Jotkajavre, Nautajavre, Ekoganvarre og Mallesjof, skal jeg oplyse, at der i 1875 blev bevilget „til Udbedring af Fjeldstuerne paa Koutokeinoveien og til Inventar ved samme“ et Beløb af 100 Spd.

Dette Beløb medgif imidlertid næsten helt og holdent til Udbedringer, idet der, da disse vare udførte, kun havde igjen et ubetydeligt Beløb, hvorfor blev indkjøbt nogle Stole og Borde. Lensmand Worum har lovet i Tilfælde at drage Omsorg for Indkjøbet af Inventariesagerne og deres Transport til Fjeldstuerne.

Altens Fogderi 26de Juni 1885.

Fr. Hansen.

Forelægges Amtsformandskabet, idet jeg under Henviisning til Andragendets Indhold og Fogdens ovenstaaende Erklæring tillader mig at foreslaa det ansøgte Beløb Kr. 210.00 bevilget af Brændevinsafgiftskassen.

Finnmarkens Amt 24 Juli 1885.

C. Rynning.

Indstilling til Sag Nr 46:

Medens man finder, at der bør bevilges et Beløb til Anskaffelse af Inventariesager paa omhandlede 3 Fjeldstuer, antager man dog, at den forelagte Kalkule taaler nogen Reduktion, saavel henset til de opførte Priser som til de foreslaede Gjenstande.

Brændevinsafgiftskassens Stilling gjør sig ogsaa her som ellers ved Bevilgninger iaar af samme stærkt gjældende.

Uden at Komiteen vil indlade sig paa nogen detailleret Reduktion, tror den at burde foreslaa bevilget til Inventariesager for hver af de 3 Fjeldstuer et Beløb af 50 Kroner, hvorfor man antagelig vil kunne anskaffe de mere fornødne Gjenstande.

Man tillader sig derfor at indstille:

Til Anskaffelse af Inventariesager paa de 3 Fjeldstuer Gargia, Suolovuobme og Bingisjærvi bevilges af Brændevinsafgiftskassens Midler et Beløb indtil 150 Kr.

Sammerfest i Komiteen Nr. 2 den 10de August 1885.

Paa dens Vegne

B. Anderjen.

Beslutning mod 3 Stemmer: Komiteens Indstilling bifaldes.

Minoriteten stemte for et af Ordføreren fra Kautokeino fremsat Forslag om Bevilgning af 200 Kr. i det omhandlede Diemed.

Sag Nr. 48. Forslag fra Amtmanden om Inddragning af Løn til Færgemanden ved Bussefundet.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Efterat Færgemanden ved Bussefundet i Vardø Herred den 19 Mai f. A. havde opjagt sin Tjeneste til Fratredelse ved indeværende Mars Begyndelse, og det efter stedfundne Bekjendtgjørelse havde vist sig, at det var umuligt at erholde Posten besat med en aarlig Løn under 160 Kroner, opfordrede jeg gjennem vedkommende Foged Vardø Herredsstyrelse til enten alene eller i Forening med Vardø Bys Kommunebestyrelse at bevilge det Tillæg, som udkrævedes til den tidligere Afslønning, der siden 1880 har udgjort 130 Kroner og hidtil udelukkende har været udredet af Brændevinsafgiftskassen. Selv bortset fra dennes nuværende uheldige Stilling, fandt jeg det nemlig lidet rimeligt, at de nærmest interesserede Kommuner skulde fritages for ethvert Bidrag til Færgemandens Afslønning, medens andre i økonomisk Henseende mindre gunstigt stillede Herreder, der erholde Bidrag af Amtskommunen til sine Færgemænd, selv maa bære mindst Halvparten af vedkommende Udgifter. Kr. saaledes Bevilgninger til Afslønning af Færgemændene paa Elvebakken i Altén, Elvenæs og Kirkenæs i Sydvaranger samt nordre Honningsvaag i Kjelvik; de trykte Forhandlinger for 1877 S. 108, for 1881 S. 131 samt for 1880 S. 85 og for 1882 S. 95. Brændevinsafgiftskassens heromhandlede aarlige Bidrag til disse Kommuner udgjøre henholdsvis 80, 27 og 30 Kroner, medens Bidraget til Afslønning af Færgemanden ved Bussefundet for 1880 i en lang Mærække endog udgjorde 160 Kroner — som anført uden Tilskud fra Vardø Herreds Side. Man skulde have ventet, at Vardø Herredsstyrelse i Paastjonnelse af den Begunstigelse, som Herredet gjennem lange Tider saaledes har nydt, med Beredvillighed skulde ville bevilge det ubetydelige Tilskud af 30 Kroner, hvorom der nu var Spørgsmaal. Ikke desto mindre har Herredsstyrelsen ved enstemmig Beslutning af 13 Februar d. A. aflaaet enhver Bevilgning til Afslønning af Færgemanden ved Bussefundet, og det er under saadanne Omstændigheder mindre at forundre sig over, at Vardø Bys Kommunebestyrelse i Møde den 5 Mars næstefter ved Beslutning fattet med 10 mod 5 Stemmer, har fulgt Herredsstyrelsens

14de August.

Exempel, Færgemandsposten er derfor for Liden ubesat. Til Begrundelse af sin Beslutning har Herredsstyrelsen anført, at Færgemandstjenesten ved Bussejundet er af Betydning for det hele Amt, og at Vardø Herred ikke er mere interesseret i samme end hvilken som helst anden Kommune inden Amtet. Et saadant Ræsonnement tiltrænger formentlig ingen Smødegaaelse og efter den af Herredsstyrelsen viste Mangel paa Offervillighed, der synes at godtgjøre, at Færgemandspostens Vibeholdelse maa være mindre nødvendig, finder jeg med Fogden i Vardø fuld Opfordring til at opfordre det ærebe Amtsformandskab til at fatte saadan Beslutning:

Den af Brændevinsafgiftskassen hidtil givne Bevilgning til Afsløning af Færgemand ved Bussejundet i Vardø Herred bliver at inddrage.

Hammerfest, 24 Juli 1885.

Til

Finnmarkens Amtsformandskab.

C. Nymning.

Indstilling til Sag Nr. 48:

Efter den overmaade ringe Interesse, der fra Vardø Landjogns Herredsstyrelse er lagt for Dagen til Opretholdelse af Færgeposten ved Bussejundet, synes der at være fuld Høje til Inddragning af det til sammes Afsløning af Brændevinsafgiftskassen ydede aarlige Bidrag. Komiteen tror dog, idet den gaar ud fra, at Posten er af saa stor Betydning, at den bør søges gjenbesat, at det vil være haardt at nægte ethvert Bidrag af nævnte Kasse til Afsløning, medens denne gennem en Varrække helt har været udredet af samme. Man er derfor tilbøielig til at foreslaa stillet til Amtmandens Disposition de fornødne Midler til Deltagelse med det halve i den Færgemanden tilstaaendes Løn indtil 80 Kroner. Man forudsætter da, at Vardø Herred enten alene eller sammen med Vardø By udreder den anden Halvdel i Lighed med, hvad andre Herreder inden Amtet gjøre.

I Henhold hertil tillader man sig at indstille:

Som aarligt Bidrag til Afsløning af en Færgemand ved Bussejundet bevilges indtil videre af Brændevinsafgiftskassen Halvdelen af den samme tilstaaendes Varsløn indtil 80 Kroner. — Det tidligere Bidrag af Brændevinsafgiftskassen i samme Diemed inddrages.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 11te August 1885.

Paa dens Vegne

B. Anderjen.

Beslutning:

Efterat et af Ordføreren fra Vardø Herred fremsat Forslag om, at der paa Brændevinsafgiftskassens Budget til aarlig Afsløning af Færgemanden ved Bussejundet opføres 160 Kroner, var forkastet med 16 mod 3 Stemmer, blev under alternativ Votering mellem Komiteindstillingen og Amtmandens af Vardø Ordfører optagne Forslag dette sidste bifaldt med 11 mod 8 Stemmer, der stemte for Komiteindstillingen.

Et af Vardø Herreds Ordfører fremsat Forslag om, at der skulde stedes ham Afgang til til Indtagelse i de trykte Forhandlinger at fremlægge en skriftlig Gjengivelse af, hvad han i Forsamlingen til Begrundelse af sit Forslag mundtlig har anført, forkastedes med 1 Stemme (Enoksen).

Næste Møde bekluttedes afholdt Lørdag Formiddag Kl. 9.

C. Nymning.

H. Risdal.

Var 1885 den 15de August fortsattes Amtsformandskabets Forhandlinger. Medlemmerne tilstede.

Sag Nr. 49. Forslag fra Amtmanden om Inddragning af Løn til Færgemanden ved Lotret.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

I 1876 (se de trykte Forhandlinger Side 144—147) bevilgede Amtsformandskabet til en Færgemand mellem Lotret og Langstrand paa Sørøen en aarlig Løn af Brændevinsafgiftskassen, stor 40 Kroner, som fra 1877 har været oppebaaret af en Opsidder paa Langstrand, beliggende omtrent $\frac{1}{8}$ Mil fra Lotret. Ligesom det var den Omstændighed, at Pladsen Lotret var ubeboet, der hovedsagelig begrundede Bevilgningen, saaledes synes Forudtæningen at have været, at Bevilgningen skulde kunne inddrages, naar Lotret blev beboet. Siden 1877 har denne Plads faaet 2 Opsiddere, og overensstemmende med Hammerfest Fogeds efter Konference med Distriktets Lensmand hertil afgivne Forslag har jeg i den Tanke, at det ærebe Amtsformandskab nu vilde beslutte Bevilgningen inddraget, ladet Færgemanden opsigte, hvilket er skeet gennem Hammerfest Herredsstyrelse, der saaledes antagelig ikke har havt Noget mod Inddragningen at indvende. Idet jeg derfor undlader paa

15de August.

Brændevinsafgiftskassens Budget for 1886 at opføre Løn til Færgemand ved Lotret, tillader jeg mig at foreslåa den heromhandlede Bevilgning inddraget.

Hammerfest den 24 Juli 1885.

C. Rynning.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

Indstilling til Sag Nr. 49:

Efter de af Hr. Amtmanden meddelte Oplysninger tillader Komiteen sig at indstille:

Den for en Færgemand mellem Lotret og Langstrand bevilgede Løn inddrages.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 11te August 1885.

Paa dens Vegne

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifalbes.

Sag Nr. 52. Skrivelse fra Amtmanden angaaende Forbedring af Jordemødrenes Lønninger.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

For sidstafholdte Storting indkom fra endel Jordemødre i Søndre Trondhjems Amt et Andragende om, at der maatte blive bevilget Bidrag af Statskassen til Forbedring af Jordemødrenes Lønninger. Overensstemmende med den herom afgivne Komite-Indstilling (Indst. S. Nr. 119), af hvilken et Aftryk vedlægges, besluttede Stortinget under 17 Juni sidstleden at overende Sagen til Regjeringen.

Det kongelige Justits- og Politidepartement, til hvis Behandling Sagen er afgiven, finder vistnok det fremkomne Krav paa en Forbedring af Jordemødrenes tarvelige Kaar fuldt berettiget, men nærer Betænelighed ved at anbefale, at Statskassen overtager at udrede noget Bidrag i dette Diemed, idet den nuværende Ordning, hvorefter den faste Jordemøderløn udredes dels af Amtskommunen og dels af den engere Kommune, forekommer Departementet at være hensigtsmæssig.

15de August.

Departementet har imidlertid, forinden videre foretages i Sagens Anledning, henstillet til mig at forelægge Sagen for det ærede Amtsformandskab til Afgivelse af Erklæring, hvorunder det tillige bedes taget under Overveielse, om det i Lov af 24 Mai 1839 fastsatte Lønningsregulativ bør forandres og forhøjes.

Hammerfest, 6 August 1885.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

C. Rynning.

Indstilling til Sag Nr. 52:

Komiteen giver sig den Ære at foreslåa Amtsformandskabet at afgive saadan Erklæring:

Da Jordemødrene i dette Amt oppebærer en Løn af Brændevinsafgiftskassen, stor Kr. 300.00, hvorfra dog for deres Vedkommende, der har erholdt Stipendium, sker et aarligt Fradrag i 8 Aar af Kr. 100.00, antager ikke Komiteen, der anser denne Løn for tilstrækkelig, at der for dette Amts Vedkommende fornødiges nogen Forhøjning i denne Henseende.

Hvad angaar det i Lov af 24 Mai 1839 fastsatte Lønningsregulativ, anser man Klassifikationen af Barfjelkvinder for betydningsløs for Forholdene her, hvorfor man maa udtale sig for, at der ydes den samme Betaling af enhver Barfjelkvinde, der formaar at yde en saadan, hvilken Betaling passende kunde sættes til 2 Kroner.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 13de August 1885.

Paa dens Vegne

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:

Komiteens Indstilling bifalbes.

Sag Nr. 53. Forslag om Ekspertise af de gjældende Fredningsbestemmelser for Lax og Soorret.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Under Tilslutning til, hvad Fiskeri-Inspektøren ansværer i vedlagte Skrivelse af 26 f. M., hvormed følger en Forestilling fra Lensmanden i Nordvaranger til Varanger Foged af 4 Juli næstfør, tillader jeg mig at opfordre Amtsformandskabet til at fatte saadan

15de August.

andre ved Fosje og lignende Steder fra ældre Tider anbragte faste Indretninger til Fangst af Lax. Jeg tror derfor, at Tiden maa være inde til, ogjaa her i Amtet at søge erhvervet udvidede Fredningsbestemmelser for Lax- og Sjørretfiskeriet i Vasdragene, hvori Lax gaar, den ugentlige Fredningsstid til 4 Døgn og Indskrænkning i Drugen af Garn, Not og andre bundne Redskaber saavel som Flaade- og Tøjsfiskerier og lignende Fiskeindretninger samt Teiner og Kjer. Kfr. dog Resolution af 3die Mai 1879 for nogle Elve i Kistrand Herred med videregaaende Bestemmelser i Resol. af 8de Februar og 8de November 1881 for en Del af Laagens Vasdrag samt 3die Februar 1882 for Lierelven.

Nordvaranger Lensmandsbestilling den 4de Juli 1885.

J. Strømsted.

Da de samme Forholde, som af Hr. Lensmanden i Nordvaranger er anført, ogjaa i dette Distrikt finder Sted, slutter jeg mig i et og alt til hvad i foranstaaende er anført.

Sydvaranger Lensmandsbestilling 16 Juli 1885.

Klerk.

Oversendes Hr. fiskerinspektør Landmark med ærbødigst anmodning om at udtale Dem om den foreslaaede udvidelse af fredningsbestemmelserne med hensyn til laksfisket i Finnmarkens amt og derefter at oversende sagen til amtet, forat sagen om muligt kunde komme under behandling allerede på indeværende års amtsformandskab. Jeg for min del tillader mig at anbefale forslaget både med hensyn til fisket, da bestemmelser som de tilføjede ved en udvidelse af de i fgl. resol. af 18 mai 1876 gjældende forbud mod fangst med visse redskaber ganske vist vil bidrage i høi grad til at hindre den hensynsløse fangst af laks i søen, der finder sted inden Varanger og, som jeg vil antage, også i andre distrikter i Finnmarkens amt med alle slags redskaber, der ikke egentlig kan henføres under de i fgl. resol. af 18 mai 1876 anførte, men som er ligejå skadelige, og med hensyn til fredningsbestemmelser for vasdrag, hvor vi nu som bekendt ingen lignende bestemmelser har, som for søen, men som synes at være ligejå påtrængende nødvendige, da hensynsløsheden i fangstmåden ikke er mindre her end med hensyn til fisket.

Varanger fogedembede, p. t. Elvenæs, 16 juli 1885.

Jens Brink,
fr.

Indstilling til Sag Nr. 53:

Komiteen, der ikke finder nogen væsentlig Betænkelse ved at benytte den ved Loven af 15de Juni 1878 aabnede Udgang til at beslutte yderligere Skærpsning af Frednings-

15de August.

bestemmelser for Laks og Sjørret saavel i Søen som i Elv og Indsø, foreslaar, selvfølgelig under Forudsætning af, at den Kgl. Resol. af 3die Mai 1879 tilbagekaldes:

Amtmandens Forslag bifaldes.

Hammerfest i Komiteen Nr. 3 den 13de August 1885.

Paa dens Vegne

D. Lund.

Beslutning med 1 Stemme:

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 50. Forestilling fra Amtmanden angaaende Bedligeholdelse af de paatænkte Nengjærder over Næsfene mellem Tana-, Lare- og Porsangerfjord.

Sagen besluttedes enstemmig udfat til Eftermiddagsmødet.

Sag Nr. 51. Forestilling om Udvidelse af Dampskibsfarten paa nogle af Vestfjinnmarkens Fiskevær.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Den aarlige Dampskibsfart paa „Vestfjinnmarksøverene“ er, som bekendt, indskrænket til Tidrummet fra Midten af Marts til Udgangen af Mai og til Tidrummet fra Begyndelsen af Juni til Udgangen af August. Vædens Farten i sidstnævnte Tidrum underholdes af Dampskibet „Nor“, der hver fjortende Dag gaar mellem Hammerfest og Akkerfjord paa Hjelmessø, anløbende paa Tur dertil Luffjord paa Nolfssø og Jngsø, er det i førstnævnte Tidrum et større Skib, som tilbids af Hensyn til, at „Nor“ i Vintertiden er for lidet til Ruten, udsører Farten. Dette større Skib var i sidste Vinter „Kong Gystein“, der hver ottende Dag gik i Rute mellem Hammerfest og Skarsvaag paa Magerøen, anløbende paa Tur Akkerfjord, Medfjord, Kjøddvig, Sandø, Galten (samtlige paa Sørgøen), Luffjord og Finnæs paa Nolfssø, Jngsø, Akkerfjord og Sortvig paa Hjelmessø, Maassø samt Gjesøer paa Magerøen og paa Retur: efter 3 Timers Ophold i Skarsvaag de samme Steder med Undtagelse af Sandø og Galten. De samme Skibe udføre derhos, som bekendt, Ruten paa Akkerfjord: om Sommeren 2 Gange og om Vinteren 1 Gang ugentlig.

I afvigte Marts Maaned indkom der til Amtet en Forestilling fra Faktor Simonsen i Kjelvig, hvori han anholdt om, at „Kong Gysteins“ ovenanførte Rute maatte blive udvidet

15de August.
 fra Skarvsaa til Kjelvig med Anløb af Opnan og Helnæs, begge paa nordøstlige Side af Magerøen. I Anledning heraf blev der herfra telegraferet til det Nordensjælske Dampskibsselskab, som ogsaa viste den Imødekommelse at give Dampskibets Fører Ordre til at anfille et Forsøg med den begjærte Udvidelse af Ruten. Dette Forsøg blev imidlertid kun anstillet en Gang, idet Føreren indstillede Farten efterat det under første Tur angivelig havde vist sig, at Udvidelsen paa samme Tid, som den alene paaførte Selskabet Tab, ikke var i den sikkende Almuens Interesse, men alene paatrævet af enkelt Privatmand — Handelsmanden i Kjelvig. En fornyet Henvendelse herfra til Selskabet forblev uden Virkning, idet dets Direktion i sin Svarskrivelse gav Dampskibsføreren Medhold.

Faktor Simonjen har derefter som Ordfører i Kjelvigs Herredsstyrelse i Medhold af en af denne fattet Beslutning begjært Sagen forelagt Amtsformandskabet. Idet jeg opfylder denne Begjæring og vedlægger den, i Sagens Anledning førte Korrespondance, skal jeg tillade mig at udtale Følgende:

Den omhandlede Udvidelse af Ruten er i Faktor Simonjens Førestilling, som det vil sees, ikke synderlig stærkt begrundet. Naar han dvæler ved det Mangelfulde i Ordningen af Fiskeopsynet i Opnan og Helnæs, som han vil have henlagt fra Kjelvigs til Skarvsaa's Distrikt, og i Forbindelse hermed fremhæver, at Fiskeopsynsbetjenten i Skarvsaa i Tilfælde af, at Ruten forlænges til Kjelvig, vilde faa en letvindt Udgang til at tilse Opnan, da kan dette neppe forsvare sin Plads som en Indledning af Førestillingen — endfælgelig tjene til Begrundelse af den forpnyede Udvidelse. Kan der ikke anføres stærkere Grunde for denne, vil den visse ikke med Billighed kunne forlanges gennemført. Og bortset fra en almindelig Bemærkning om, at Udvidelsen ligger saavel i Almuens som Anløbsstedernes Interesse, er Ruten forlængelse ikke yderligere søgt begrundet. Men det forekommer mig utvivlsomt, at Hensynet til Fiskeopsynsbetjenten ikke kan veie stort, naar der handles om en 5 Timer forlængt Rute i det aabne Fjælv, en Forlængelse, som, naar den kun medfører Tab for Selskabet, det Offentlige maa betale, idet Fartresultatet selvselgelig influerer paa Statsbidragets Størrelse. Det vilde da vistnok medføre mindre Udgifter for det Offentlige at lønne en egen Opsynsbetjent for Opnan og Helnæs. Men dertil er det Fiskeri, som foregaar dersteds, af for liden Betydning. Og hvad Hensynet til Kjelvig angaar, da kan ikke dette ved Afgjørelsen af heromhandlede Spørgsmaal tillægges saa stor Vægt, at det skulde nødvendiggjøre Udvidelsen, idet Stedet i den Tid, Farten paa Bestfinnermarksværene foregaar, har ugentligt Anløb af Dampskibene i Hamburgruten baade under deres Tur til og Retur fra Badsø. Hertil kommer, at det i Nærheden af Kjelvig liggende Søndre Hønningsaa fra Midten af April paa samme Maade anløbes af Skibene i den saakaldte Krohnløse.

15de August.
 Under Finmarkens mange stærkt voxende Krav paa udvidet Dampskibsfart er det nødvendigt at skelne mellem dem, der staa i første Række, og de mindre vigtige. Ellers rejser man ikke at se noget af dem fyldestgjort. Til de sidste hører formentlig det her reiste Krav, som jeg vilde betænke mig paa at anbefale imødekommelse, selv om det kunde ske uden forøget Udgift for det Offentlige. Det har nemlig vist sig, at Ruterne paa Bestfinnermarksværene og Altenfjord i Vintertiden er saa spændte, at det til sine Tider er vanskelig for et og samme Dampskib at udføre dem, og det siger sig selv, at denne Vanskelighed vilde blive endnu større, om ogsaa Opnan, Helnæs og Kjelvig skal optages som Anløbssteder. Af ganske anden Vigtighed for Amtet er den Udvidelse af Dampskibsfarten, hvorom der i et Par andre Forelæggelser iaar sker Henvendelse til det ærede Amtsformandskab.

Hammerfest, 6 August 1885.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

E. Rynning.

Indstilling til Sag Nr. 54:

Som af Amtmanden udtalt, maa vel dette Krav paa Udvidelsen af Dampskibsfarten henføres til de mindre vigtige, idet det for Finmarkens Bedkommende er mange og meget stærkere Krav, der gjør sig gjældende i Kommunikationens Retning; dog har Komiteen ved nærmere at forhøre sig om Sagen fundet at maatte anbefale Dampskibet „Kong Oysteins“ Forlængelse af sin Rute i Vaartiden til Fiskeværene Opnan og Helnæs, da disse tvende Fiskevær skal være i stærk Opkomst, idet paa hvert Sted cirka 20 Baade driver Fiske under Vaarfisken.

Naar altsaa „Kong Oystein“ uden væsentlige Udgifter kunde foretage denne Forlængelse i sin Rute hellere end at Skibet henligger 3 Timer i Skarvsaa, vilde det være ønskeligt, og tror Komiteens Medlemmer, at om Ruten ei vil bære sig strax, vil dog dette muligens senere kunne gjøres Regning paa.

Komiteen tillader sig saaledes at henstille til Amtsformandskabet at ledsage Andragendet med sin Anbefaling.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 13de August 1885.

Paa dens Vegne

B. Anderfen.

Beslutning mod 4 Stemmer:
 Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 55. Førefilling om Istandbringelse af ugentli, Dampskibsfart mellem
Hammerfest og Kjelvig i Maanederne November—Februar.

15de August.

Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Høslagt tillader jeg mig at forelægge Amtsformandskabet:

1. Skrivelse fra Kjelvigs Formandskab af 15 Marts d. A.,
2. Den deri nævnte Førefilling af 10 j. M. fra R. Løkke med flere indeholdende Forslag om Istandbringelse af ugentlig Dampskibsfart mellem Hammerfest og Kjelvig i den Tid af Aaret, da den regelmæssige Dampskibsfart paa Østfinmarken er indstillet,
3. Gjenpart af Maassø Formandskabs Erklæring over Forslaget.

Den regelmæssige Fart paa Østfinmarken ophører omkring Midten af November og begynder igjen omkring Midten af Februar. I dette Tidsrum, hvori der imidlertid i de 2 sidste Vintre har været gjort 2 Extrature mellem Hammerfest og Badsø, udfører Dampskibet „Nor“ 2 ugentlige Ture paa Altenfjord, hvoraf den ene til Talvig og den anden til Østfjord. Da det har vist sig, at Skibet oftere har haft vanskeligt for at holde endog denne Rute, er det en Selvsølge, at det ikke vil kunne afse Tid til Fart mellem Hammerfest og Kjelvig, en Fart, som det neppe vil kunne underholde, selv om den ene Tur paa Altenfjord blev indstillet, Noget, hvorom der imidlertid ikke bør blive Spørgsmaal. Hertil kommer, at „Nor“ vistnok vilde være for lidet for saadan Fart, ialfald naar Mellemstederne i Posttruten, saaledes ogsaa Nofsø og Gjesvær, skulde anløbes. „Nor“ er under enhver Omstændighed antaget at være af for ringe Størrelse til at kunne udføre Farten i Baar- maanederne paa Vestfinmarksøerne, der for de mest veir- og søhaarde Strækninger falder sammen med heromhandlede Fart. Men er dette saa, maa jeg være enig med Maassø Formandskab i, at Hoffeths ubetydelige Dampbaad „Flint“ vilde være aldeles uskiftet for denne. Dette kan, saavidt skjønnes, ikke engang være underkastet mindste Tvivl. Ligesom derfor den konstituerede Amtmand, som under mit Fravær ved Stortinget modtog Førefillingen, har erklæret, at han ansaa det overflødig at rette nogen Henvendelse til „Flint“s Eier om Over- tagelse af Farten, saaledes har denne Mening ogsaa vundet Tilslutning fra min Side.

Som det vil sees, er det tilbøielig — for ikke at sige nærmest — Ønsket om en forbedret Postgang for Kjelvig, som har fremkaldt den vakte Motion. Jeg skal derfor oplyse, at der i den Tid, Dampskibsfarten paa Østfinmarken er indstillet, udgaar til Repvaag, Kjel- vig og Honningsvaag en fjortendaglig Baadpost fra Kistrand, efterat Overlandsposten fra Hammerfest er ankommet dertil, og at dette er al den Postforbindelse, som Kjelvig i nævnte

15de August.

Tidsrum har — bortset fra, at Dampskibet paa de 2de Extrature til Badsø er postførende. Til Gjesvær udgaar der til samme Aarstid fra Hammerfest over Nofsøhavn, Havøfund og Maassø en otte-daglig Baadpost. Førefillingen nævnte Baadpost koster det Offentlige 350 a 400 Kr., sidstnævnte 1440 Kroner. Omordnede man denne Postgang derhen, at der efter Hammerfest- Gjesværpostens Ankomst til Maassø derfra med særskilt Baad sendtes Post: den ene Uge til Repvaag med Anløb af Honningsvaag og Kjelvig, den anden Uge til Kjelvig med Anløb af Honningsvaag, medens der i den Uge, Postbaaden fra Maassø ikke gik til Repvaag, sendtes Baadpost hertil fra Kistrand, vilde det efter Opgave fra Hammerfest Postexpeditor medføre en samlet Udgift for Postvesenet af 3080 Kroner, altsaa en Merudgift af 1240 Kroner. Udgifterne ved denne Foranstaltning, som altsaa vilde skaffe saavel Repvaag som Kjelvig og Honningsvaag ugentlig istedetfor fjortendaglig Post, er, som det vil skjønnes, forsvindende i Sammenligning med, hvad det vilde koste at lade et Dampskib overtage Postbefordringen eller den projekterede Fart mellem Hammerfest og Kjelvig med Anløb af Mellemsteder. Maassø Formandskab tager derfor ganske Feil, naar det mener, at man maatte kunne faa et for Farten skiftet Dampskib uden særdeles forøget Udgift.

Det maa imidlertid indrømmes, at Kjelvig Herred i den nævnte Tid af Aaret er uheldig stillet ikke blot for Postgangens Bedkommende, men ogsaa og navnlig forsaavidt angaar Dampskibsfarten. Dette gjælder dog ikke Kjelvig mer end hele den øvrige Del af Finnmarken østenfor Hammerfest. Det tiltrænger ingen nærmere Paavisning, hvor saare uheldigt det er, at den største Del af Amtet i hele 3 Maanedere saagodt som ganske er ude- lukket fra søværts Forbindelse med det øvrige Land. Uagtet det villigt skal medgives, at der fra Statsmyndighedernes Side er vist stor Liberalitet ligeoverfor Finnmarken, og at det navnlig er at paastjønne, at der er givet Bevilgning til de 2de Extratoure mellem Ham- merfest og Badsø, turde dog Tiden nu være inde til at andrage om fjortendaglig Fart mellem disse Steder ogsaa i nævnte Tidsrum (fra Midten af November til Midten af Februar), idet den nuværende Ordning langtfra tilfredsstiller Behovet. Hertil turde der være saameget større Opfordring, som Kontrakterne med det Bergenske og det Nordenfjeldske Dampskibs- selskab angaaende Farten i Ruten Trondhjem—Hammerfest—Badsø, som bekendt, afluttes for 3 Aar ad Gangen, og den sidst afsluttede udløber den 30te Juni næste Aar. Medens Ruten indtil Hammerfest det hele Aar rundt er ugentlig, er den mellem Hammerfest og Badsø i Tidsrummet fra Begyndelsen af Oktober til Midten af November og fra Midten af Februar til Begyndelsen af Marts fjortendaglig. Kunde man opnaa den heromhandlede Udvidelse af Farten, vilde der altsaa blive fjortendaglig Fart paa Østfinmarken i de 5

Maaneder fra og med Oktober til og med Februar -- i den øvrige Del af Aaret ugentlig. Udbvidelsen, som saaledes forflerer Turene (iberegnet de 2de Extrature) mellem Hammerfest og Vadsø med 4 a 5, vilde vistnok udkræve et ikke ubetydeligt Tilskud til det Statsbidrag, Dampskibsselskaberne allerede oppebærer for Farten til og paa Finmarken, men ligesom dette alligevel vilde være for lidet at regne i Sammenligning med den Fordel, som derigjennem vilde tilflyde Amtet, saaledes er det vel heller ikke usandsynligt, at den Merudgift, som Foranstaltningen vilde medføre, i ikke ringe Mon vilde kunne reduceres under Forudsætning af, at Selskaberne stationerede et særskilt Skib heroppe, som kunde underholde den fjortendaglige Fart paa Østfinmarken fra Begyndelsen af Oktober indtil Slutningen af Februar. At Ruten vilde kunne holdes, selv om den optager samtlige faste Anløbssteder fra Sommerruten, hvad der burde ske, dersom Farten skal blive fuldt frugtbringende for Distriktet, er formentlig utvivlsomt.

Jeg tillader mig at anholde om det ærede Amtsformandskabs Udtalelse ikke blot angaaende det Kjelvig særskilt vedkommende Spørgsmaal, men ogsaa om Uskeligheden og Betimeligheden af den ovenfor omhandlede Udbvidelse af Dampskibsfarten paa Østfinmarken.

Hammerfest den 3 August 1885.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

C. Hynning.

Judstilling til Sag Nr. 55:

Komiteen maa indrømme, at Kjelvigs Herred er uheldig stillet, saavel hvad Postgang som Dampskibsfart angaar, i det Tidrum af Aaret, hvori Dampskibsfarten østenfor Hammerfest er indstillet, og finder desaarjag, at Kravet paa en snarlig Ordning til Afhjælpelse af disse Mangler er fuldt berettiget.

Af de Forslag, der foreligger i dette Diemed, maa Komiteen, saavidt skjønnes, anse den af Hr. Amtmanden antydede Omordning for den heldigste. Da imidlertid Østfinmarken i ovennævnte Tidrum befinder sig i samme Kasse som Kjelvig, og Hr. Amtmanden nu oplyser, at Kontrakterne med det Bergenske og Nordensjældske Dampskibsselskab angaaende Farten i Ruten Thronhjelm, Hammerfest og Vadsø udløber 30te Juni næste Aar, formener Komiteen Tiden nu at være inde til at andrage om fjortendaglig Fart mellem Hammerfest og Vadsø i Tidrummet fra Midten af November til Midten af Februar, og for Tilfælde, at dette Andragende indvilges, vil jo ogsaa Sagen for Kjelvigs Vedkommende derved være ordnet paa en forholdsvis tilfredsstillende Maade. Med Hensyn til ovenberørte Udbvidelse af Dampskibsfarten, saa maa Komiteen selvfølgelig paa det varmeste anbefale samme med Til-

15de August.

15de August.

sviende af, at den anser denne Ordning for tidsmæssig og høist paatrængende nødvendig. Noget nærmere Paavisning om, hvor uheldig den nuværende Ordning er for Østfinmarkens Vedkommende, tror Komiteen maa være overflødig, saa meget mere, som Hr. Amtmanden i sin Foredstilling i Sagen udførlig har udtalt sig om samme. I det man altsaa i Et og Alt tiltræder, hvad Hr. Amtmanden har udtalt, tillader man sig at indstille:

Hr. Amtmanden anmodes om at træffe de i Sagens Anledning fornødne Forsvninger til mulig Opnaaelse af fjortendaglig Dampskibsfart mellem Hammerfest og Vadsø i Tidrummet fra Midten af November til Midten af Februar.

Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 14de August 1885.

Paa dens Vegne

B. Andersen.

Eufstemmig Beslutning:
Komiteens Judstilling bifaldes.

Sag Nr. 56. Foredstilling angaaende Postdampskibenes Anløb af Kistrand og Lebesby.
Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens amt.

J møde i Kistrands herredsstyrelse d. 13 Juli 1885 behandlede som sag nr. 5 foresættelse fra lensmand Grape af i. d., hvori han paapeger det ubillige og urimelige i, at postdampskibene sløiser anløb af Kistrand to ture i september maaned. J anledning heraf fattedes saadan beslutning: „Ordføreren anmodes om at indsende motiveret andragende om forandring af ruten til postdepartementet gennem amtsformandskabet, der anmodes om at anbefale samme.“

J den anledning skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det i aarrækker har været almindelig skik og brug, at postskibene sløiser anløb af Kistrand hver anden tur paa østgaaende eller vestgaaende i september maaned, idet de under saadanne omstændigheder ikke gaar længere ind end til Nepvaag. Her maa da ilandbringes saavel passagerer som gods til Kistrand og beføres videre med baad en strækning paa 6 mil, noget, der ikke alene falder kostbart, men ogsaa er forbundet med adskillig rejste og fare, især saa langt ind paa aaret som i september maaned, da høststormene har begyndt at gjøre sin indflydelse gjældende, hvorved den for sin farlighed i almindelighed ikke vel renomerede Forsangerjerd bliver endnu mere usikker at færdes paa med aaben baad.

15de August.

Jeg vil i denne forbindelse ogsaa nævne postbefordringen, der, naar dampskibene ikke anløber Kistrand, maa foregaa med baad frem og tilbage mellem Nepvaag og Kistrand, og at denne befordring ikke alene er utryk, men ogsaa stadig udsat for forsinkelse, er noget man let vil kunne indse. Omvendtstændt den økonomiske side af denne sag strengt taget ikke er noget, der kommer herredsstyrelsen ved, tror jeg dog ikke, det vil falde udenfor det tilfældige, om man som lokalkjendt gjorde autoriteterne opmærksom paa, at udgifterne for baadpostens befordring frem og tilbage mellem Nepvaag og Kistrand vilde spares, naar skibene anløb sidstnævnte sted.

Kistrand og Lebesby er de sogn, der, hvad dampskibsfarten angaar, er de mest stedmoderligt behandlede i hele Finnmarken; thi disse steder sløifes i hele marts, april og mai, saa anløbes de regelmæssigt i juni, juli og august, men strax man kommer til september, begynder man atter at sløife. Naar jeg her har nævnt Lebesby, da er det af den grund, at det hidtil bestandig har været sli, at har skibet anløbet Kistrand, har det ogsaa anløbet Lebesby, ligedan, naar et af stederne blev sløifet. Da disse distrikter har adskillige interesser fælles, vil jeg haabe, at om man kunde opnaa nogen forbedring for dampskibsfartens vedkommende for Kistrand, det samme vilde blive tilfældet med Lebesby. Jeg vil her kun fremhæve, at disse sogn udgjør et lægedistrikt, og naar man erindrer, at afstanden mellem Kistrand og Lebesby er 18 mil, vil man let indse, at de vanskeligheder og omkostninger, der er forbundet med at hente læge, er særdeles stor for ikke at sige uoverkommelig for almuesfolk, hvis ikke en nogenlunde regelmæssig dampskibsforbindelse mellem stederne kunde rette lidt paa forholdet.

Til videre oplysning kan tjene, at Kistrand er et sogn paa omtrent 1600 mennesker, har ikke mindre end 6 handelssteder, som skal have sin vareforsyning med dampskibene, og har kun det ene anløbssted nemlig Kistrand.

Det vil derfor forhaabentlig ikke ansees for et ubilligt forlangende, naar man herved ærbødigst andrager om, at ruten for postdampskibene forandres saaledes, at Kistrand anløbes sdaglig hele septemner maaned, om muligt ogsaa i oktober, saavel paa østgaaende som paa vestgaaende, og overjendes andragendet hrr. amtmanden i Finnmarkens amt med anmodning om at forelægge det for det iaar sammentrædende amtsformandskab til erklæring og anbefaling samt med anmodning om derefter at besørge det tilstillet vedkommende departement.

Kistrands formandskab 16 juli 1885.

Ærbødigst

J. Nordang,
ordf.

15de August.

Forelægges Finnmarkens Amtsformandskab, der anmodes om at afgive den af Kistrands Herredsstyrelse begjærte Udtalelse. Det forholder sig saa, at Postdampskibene paa sine otte-daglige Østfinnmarksture i Maanederne September og Oktober overensstemmende med Routen sløifer Anløbet af Kistrand og Lebesby 2de Gange for østgaaende og 2de Gange for vestgaaende. Jeg skulde anse det meget ønskeligt, om dette kunde undgaaes, saaledes at Kistrand og Lebesby altsaa paa enhver af disse Touren, — i Lighed med hvad der finder Sted i Maanederne Juni, Juli og August samt paa de 2de Extratoure i December og Januar —, kunde blive optagne som Anløbssteder baade paa Dampskibenes Tour og Retour, og jeg betvivler heller ikke, at dette forlangst vilde være skeet, saafremt Postdepartementet og Statsmyndighederne ligesom Kistrands Herredsstyrelse kunde have anset den økonomiske Side af Sagen sig uvedkommende. Det bør imidlertid erindres, at Dampskibsselskaberne, hvor imødekommende de end i flere Tilfælde have vist sig i saa Henseende, i Almindelighed ikke uden forøget Statsbidrag kunne forudsettes at ville udvide Dampskibsrouuten til Anløb af Steder, som det ikke lønner sig at anløbe, at Kontrakten med Selskaberne om Fartens Dvertagelse afflutes for 3 Aar ad Gangen, samt at Selskaberne ved Kontraktens Fornyelse i 1883 for Budgetterminerne fra 1 Juli 1883 til 30 Juni 1886 udtrykkelig har betinget sig, at Farten — bortset fra den tilkomne 2den Extratour til Østfinnmarken — skulde udføres i samme Udstrækning som tidligere uden Forøgelse af Anløbssteder. Det er saaledes vistnok mindre sandsynligt, at der allerede til kommende Høst vil lykkes for Kistrands og Lebesbys Vedkommende at opnaa nogen Forandring eller Udvidelse af Routen, som desuden allerede er approberet. Derimod vil der hertil forhaabentlig være Udgang ved Kontraktens Fornyelse næste Aar, og da jeg finder Kistrands Ønske om en Forandring som antydet berettiget paa samme Tid, som jeg ikke kan tro, at denne, om den ikke skulde kunne opnaaes uden forøget Bidrag, dog ikke vil medføre Udgifter, der staa i Misforhold til de Fordele for vedkommende Distrikter, som vil opnaaes ved Forandringen, tillader jeg mig at opfordre det ærede Amtsformandskab til at give Sagen sin Anbefaling.

Af ulige meget større Betydning finder jeg det imidlertid at være, at Kistrand og Lebesby i hele 3 Maaneder, efterat den regelmæssige otte-daglige Dampskibsfart paa Østfinnmarken er begyndt, nemlig i Maanederne Marts, April og Mai er sat udenfor Routen, en Ordning, der er ligesaa uheldig som utidsmæssig. Vistnok forholder det sig saa, at en stor Del af Befolkningen under Loddesjistikiden ligger ude ved Kysten, men det forekommer mig dog, at ikke denne Omstændighed kan være tilstrækkelig til at begrunde den totale Udelukkelse i saa lang Tid af 2de Præstegjæld fra de med Dampskibsfart forbundne Goder, især

hvis Fartens Udvidelse til disse kunde opnaaes ved forholdsvis liden Opoffrelse. Dette antager jeg vilde kunne lykkes under Forudsætning af, at Anløbet af nævnte Steder indskrænkedes til hveranden Tour eller, om fornødent, til en Gang om Maaneden i hver af de 3 Maaneder. Saafald burde imidlertid Dampskibene anløbe baade for afgaaende og vestgaaende. Jeg er saa fri at anmode Amtsformandskabet om dets Udtalelse ogsaa betræffende en saadan Ordning.

Finmarkens Amt, 31 Juli 1885.

C. Hynning.

Jndstilling til Sag Nr. 56:

Det maa visseelig indrømmes, at Risstrand og Lebesby og med disse Anløbssteder den større Del af Borsanger- og Larefjord have været meget uheldigt stillede med Hensyn til Trafikeren af Dampskibe og derigjennem Forbindelse med den store Kommunikationsvei langs Kysten. Det er derfor kun rimeligt, at Kravene paa udvidet Dampskibs fart paa disse Fjorde gjøre sig stærkere og stærkere gjældende, og Imødekommelse deraf mere og mere uafviselig. Kravene paa hyppigere og forbedret Kommunikation ere imidlertid for Tiden fra de forskjellige Dele af Finmarken saa mange, at de neppe alle, hvor begrundede de end maatte være, kunne ventes imødekomme uden efter et længere Tidsforløb, og det gjælder da at gjøre sit Valg af, hvad der maa stilles i første Række. Hvad angaar Udvidelsen af Dampskibsfarten paa Finmarken fremstiller sig formentlig som et førstearangs Ønske og Krav den i en anden Jndstilling fra nærværende Komite omhandlede Udvidelse af Dampskibsfarten paa Østfinmarken i Høst- og Wintermaanederne. Det heromhandlede Andragende paavirkes dog ikke i ynderligt af, hvorvidt et saadant Krav imødekømmes, og uanset dette vil derfor Komiteen indbyde Amtsformandskabet til med sin anbefaling at støtte Risstrands Herredsstyrelses Andragende, der formentlig ogsaa omfatter Udvidelse af Dampskibsfarten med Anløb af Risstrand og Lebesby i Maanederne Marts, April og Mai. I disse Maaneder vil antagelig Anløb en Gang maanedligt — paa jaavel øst- som vestgaaende — kunne tilfredsstille den største Trang.

Komiteen tillader sig at anbefale vedtaget af det ærede Amtsformandskab saadan

Udtalelse:

Amtsformandskabet anser den Stilling, Risstrand og Lebesby for Tiden indtager med Hensyn til Anløb af de statsunderstøttede Dampskibe lidet tilfredsstillende og mod vedkommende Distrikter ubillig, hvorfor man anbefaler en Udvidelse af Anløb derhen, at de nævnte Steder ogsaa anløbes paa Postdampskibenes samtlige

Østfinmarksture i September og Oktober — jaavel for øst- som vestgaaende samt i Maanederne Marts, April og Mai, mindst en Gang i hver af disse Maaneder. Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 13de August 1885.

Paa dens Vegne

B. Andersen.

Eufstemmig Beslutning:
Komiteens Jndstilling bifaldes.

Sag Nr. 57. Forestilling om Ribergs Optagelse som Anløbssted i Postskibenes Route.
Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Idet jeg paa Begjæring forelægger Amtsformandskabet vedlagte Andragende af 13 f. M. fra R. Sundfær med Flere til det kongelige Postdepartement om Yttre Ribergs Optagelse som fast Anløbssted i Postdampskibenes Route, skal jeg tillade mig at udtale, at der i Betragtning af Ribergs stigende Betydning som et af Østfinmarkens største Fiskevær, og da Kontrakt med det Bergenske og det Nordenfjeldske Dampskibsselskab til næste Aar antagelig vil blive afsluttet for de paafølgende 3 Aar, nu for Amtsformandskabet formentlig vil være Frøie til at give Andragendet den anbefaling, som i 1882 blev det nægtet; sfr. Amtsformandskabsforhandlingerne for f. A. Side 113—115.

Hammerfest den 3 August 1885.

Til

Finmarkens Amtsformandskab.

C. Hynning.

Jndstilling til Sag Nr. 57:

I Anledning af det fremkomne Andragende fra Beboerne i Yttre Riberg om, at Stedet maa blive optaget som fast Anløbssted i Postdampskibenes Route, skal Komiteen tillade sig at udtale, at man finder dette Andragende fuldt begrundet i den Udvikling, der er foregaaet med dette Fiskevær i de sidste Aar, idet det nu er et af de største Fiskevær i Vangerfjorden og derhos ligger i samme Linie Dampskibene har at passere paa sine Toure til og fra Badsø. Som yderligere Støtte for Sagen kan ansøres, at skjønt Postskibene for Tiden ikke har nogen Forpligtelse i saa Henseende, anløbes allerede nu Stedet af og til baade paa Tour og Retour for Bøssen og Ladning, hvilket formentlig viser, at Andragendets Jndvilgelse ikke vil medføre nogen Opoffrelse fra Dampskibsselskabernes Side.

Man tillader sig derfor at foreslaa:

Amtsformandskabet anbefaler Sagen paa det Bedste.
Hammerfest i Komiteen Nr. 2 den 11te August 1885.

Paa dens Vegne
B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 47. Andragende fra Fødselshjælperke Magga Aklaksdatter Strimp om Pension.

Fra
Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Bed at forelægge det ærede Amtsformandskab vedlagte af Sybvaranger Herredsstyrelse anbefalede Andragende fra Magga Aklaksdatter Strimp om i Egenkab af Fødselshjælperke at bevilges en aarlig Pension skal jeg tillade mig at fastholde de Udtalelser, hvormed jeg i forrige Aar ledsagede et lignende Andragende fra en Fødselshjælperke i Lalvik (se de trykte Forhandlinger S. 146), idet jeg saaledes ikke vil kunne tilraade, at Andragendet indpækommes — det være sig ved Bevilgning af Pension, aarligt Gratiale eller Godtgjørelse en Gang for alle. Det forekommer mig klart, at Indvilgelse af deslige Andragender og derigjennem Opmuntring til en Virksomhed, hvis Gavnlighed ialfald mange Steder tør være tvivlsom, og som under enhver Omstændighed er ødelæggende for de offentlig ansatte Jordemødres Praxis, vil gjøre det mere og mere vanskeligt at erholde ledige Jordemoderbestillinger inden Amtet befatte. Jeg skal bringe i Erindring, at det viste sig umuligt at faa Jordemoder til Kjelvig, og i denne Forbindelse derhos oplyse, at der heller ikke har meldt sig nogen Ansøger til Jordemoderbestillingen i Loppen, som i Begyndelsen af indværende Aar blev ledig. Distriktslægen i Sybvaranger, gennem hvem det foreliggende Andragende er indsendt, har ogsaa oplyst, at den examinerede Jordemoder dersteds kun har fra 3—7 Patienter om Aaret, og at dette skyldes Ansøgerisken. Han har derfor ikke kunnet ledsage Andragendet med sin anbefaling.

Naar Amtsformandskabet forrige Aar bevilgede Enke Ingeborg Emaus et Gratiale stort 80 Kroner, synes dette nærmest at være motiveret ved hendes høie Alder (70 Aar) og lange Virksomhed (40 Aar). Det samme kan ikke paaberaabes til Gunst for nærværende

Ansøgerke, hvis Alder kun er 48 Aar. Brændevinsafgiftskassens Stilling er desuden fremdeles saadan, at den opfordrer til sparsom Anvendelse af dens Midler.

Til Hammerfest, den 24 Juli 1885.

Finnmarkens Amtsformandskab.

C. Rynning.

Til

Fr. Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Undertegnede der nu er ca. 48 Aar gammel og i flere Aar har været Enke efter afdøde Esfin Anders Olsen bigga, skal i al Ærbødighed tillade sig følgende:

Fra jeg var bleven vel 20 Aar gammel og lige til dette Aar har jeg været brugt og benyttet som Fødselshjælperke af Esfiner og Fjeldfiner og har jeg som saadan været behjælpelig ved Fødsel af henimod 60 Børn. Dels har jeg reist tilfods i Mulm og Mørke Høst og Vinter, dels med Ren, og som bekendt er Betalingen af vor oftest fattige Befolkning saagodtsom ingen, naar undtages Føben i den Tid jeg har tiltrængtes ved Forretningen.

Jeg er nu bleven gammel og affældig i alle Henseender dog mest Linene og dertil har jeg ikke noget egentligt Hjem at holde til i, jeg rejser fra den ene til den anden af mine tre fattige Børn, men desto værre har disse nok i sine fattige Aar med sine mange Børn.

Jeg skulde derfor herved andrage om, at der maatte gives mig en liden Erstatning eller Paastjønnelse for min mangeaarige ydede Hjælp som Fødselshjælperke i Form af en liden aarlig Pension. Størrelsen af denne tør jeg ikke opstille nogen Norm for, men overlader dette til bedre Skjønnende derom at afgive sin Mening. Jeg er som gammel og fattig fornøiet med det der maatte ydes mig.

Jeg tillader mig at fremsjende dette mit ærbødige Andragende gennem Sybvaranger Herredsstyrelse forviisjet om, at denne vil anbefale dette mit ærbødige Andragende paa det Bedste.

Kirkenæs den 29de Marts 1885.

Ærbødigt

Magga Aklaksdatter Strimp.

Kommunebestyrelsen har idag fattet saadan beslutning:

„Andragendet, som mod 1 stemme anbefales paa det bedste, oversendes distriktslægen til erklæring og videre ekspedition“.

Sybvaranger formandskab den 7de april 1885.

Tolle.